

.۱

توضیح:

می‌خوایم یه کلاس بنویسیم (`NestedTimer`) که وقتی ازش استفاده می‌کنیم، زمان اجرای یه قسمت از برنامه رو اندازه بگیر.

اگر چند تا تایمر پستسر هم (توی هم) استفاده بشن، هر کدام با فاصله چاپ بشه تا معلوم بشه کدام در کدامه.

: نکات

- از متدهای `_enter` و `_exit` استفاده کنید
- در `_enter` زمان شروع را ذخیره کنید و در `_exit` مدت زمان را حساب کنید
- از یه متغیر کلاس مثلاً `_depth` برای فهمیدن اینکه چند سطح تو در تو هستیم استفاده کنید.

: مثال

```
with NestedTimer("outer"):
    time.sleep(0.1)
    with NestedTimer("inner"):
        time.sleep(0.05)

# خروجی تقریبی:
# [outer] elapsed: 0.100001s
#     [inner] elapsed: 0.050002s
```

.۲

توضیح:

فرض کنید یه برنامه داریم که می‌خواهد با چند تا اتصال (connection) همزمان کار کنه (مثل اتصال به دیتابیس یا سرور).

اما تعداد اتصال‌های محدوده (مثلاً فقط ۲ تا).

قراره یه کلاسی به اسم `ConnectionPool` بسازید که:

- از دو لیست برای اتصال‌های آزاد و در حال استفاده استفاده کنید
- وقتی ازش استفاده می‌کنیم (`with pool as conn:`) ، یکی از `connection` های آزاد رو بهمون می‌ده.
- وقتی از `context` خارج شدیم، `connection` رو آزاد می‌کنه.
- در صورت پر بودن، خطای `NoAvailableConnectionError` ارور می‌گیریم.
- از `_enter` و `_exit` استفاده شود

: مثال

```
pool = ConnectionPool(size=2)

with pool as conn1:
    print("Got", conn1)
    with pool as conn2:
        print("Got", conn2)
```

```
        with pool as conn3: #  
            pass
```

.۳

- می‌خوایم یه کلاس پایه بسازیم به اسم DataProcessor که به قالب کلی برای پردازش داده‌ها داره.
کلاس‌های دیگه (مثل JSONProcessor و CSVProcessor) از اون ارثبری می‌کنن و کلاس‌های فرزند مثل میان و نسخه مخصوص خودشون از این متدها (process_data()) رو می‌نویسن.

- کلاس DataProcessor باید کلاس انتزاعی (abstract) باشه و متدهای process_data() فقط تعریف بشه ولی بدنه نداشته باشه.
- از __enter__ و __exit__ برای setup و teardown استفاده کنید.
- در کلاس‌های فرزند (CSVProcessor, JSONProcessor) متدهای process_data() را بنویسید.

مثال:

```
with CSVProcessor("data.csv") as p:  
    p.run()  
  
with JSONProcessor("data.json") as p:  
    p.run()
```

.۴

یه کلاس به اسم UndoRedoManager بسازید که:

- کارهایی که انجام می‌دیم (مثل "نوشتن" یا "حذف") رو در یه لیست ذخیره کنه.
- وقتی ()undo را صدای زنیم، آخرین کار رو برگردونه (از لیست حذف شده‌ها).
- وقتی ()redo را صدای زنیم، دوباره همون کار رو انجام بده.
- وقتی از context خارج می‌شیم، وضعیت نهایی رو چاپ کنه.

نکات:

- از دو تا لیست استفاده کنید: یکی برای کارهای انجام‌شده (_done) و یکی برای undone ها.
- در ()do هر بار یه کار جدید انجام بدید و لیست undone را پاک کنید.
- خروجی‌ها باید مشخص و تمیز باشن (مثلاً بنویسه). ('o') undo [ ] delete

مثال:

```
with UndoRedoManager() as mgr:  
    mgr.do("type 'Hello'")  
    mgr.do("delete 'o'")  
    mgr.undo()  
    mgr.redo()
```

.۵

می‌خوایم یه کلاسی بسازید به اسم FunctionProfiler که:

- اگر روی یه تابع قرار گرفت(@FunctionProfiler()) ، زمان اجرای اون تابع رو اندازه بگیره.
- اگر خودش به صورت with استفاده شد، زمان اجرای بلاک رو بگیره.

نکات

- از متدهای __enter__ و __exit__ برای context استفاده کنید.
- از متدهای __call__ برای دکوراتور استفاده کنید.
- از time.perf_counter() برای اندازه‌گیری زمان استفاده کنید.
- خروجی باید واضح باشه و نشون بده کدوم بخش چند ثانیه طول کشیده.

مثال:

```
@FunctionProfiler("slow_func")
def slow_function():
    time.sleep(0.12)

slow_function()

with FunctionProfiler("block"):
    time.sleep(0.07)
```

.۶

کلاسی به نام Cache بسازید که به عنوان context manager عمل کند و نتیجه‌ی تابع‌های پرهزینه را ذخیره کند. اگر همان تابع با همان ورودی دوباره فراخوانی شد، نتیجه از cache خوانده شود (یعنی تابع دوباره اجرا نشود)

(خلاصه: می‌خوایم نتایج تابع‌هایی که اجراشون طول می‌کشه رو ذخیره کنیم، تا وقتی دوباره همون تابع با همان ورودی صدایده شد، از نتیجه قبلی استفاده بشه).

نکات:

- از دیکشنری برای ذخیره‌ی نتایج استفاده کنید.
- تابع را با نام و آرگومان‌هایش به عنوان کلید ذخیره کنید.

مثال:

```
:with Cache() as cache

print(cache.run(expensive_func, 10))

print(cache.run(expensive_func, 10))  # بار دوم از cache
```

.٧

کلاسی بنویسید به نام ChainManager که بتوان چند متد آن را پشت سر هم صدای داد، و همه آن‌ها داخل یک context manager مدیریت شوند.

نکات:

- هر متد باید self برگرداند تا chain شود.
- در ورود و خروج از context پیام مناسب چاپ شود.
- ساختار کد باید خوانا و مینیمال باشد.

مثال:

```
with ChainManager() as cm:
```

```
    cm.step1().step2().step3()
```

.٨

کلاسی بسازید به نام TemporarySettings که وقتی وارد context می‌شویم، تنظیمات برنامه را مؤقتاً تغییر دهد، و هنگام خروج، همه چیز را به حالت قبل برگرداند.

نکات:

- تنظیمات را در دیکشنری settings ذخیره کنید.
- در __enter__ تغییرات اعمال شوند.
- در __exit__ همه چیز به مقدار قبلی برگردد.

مثال:

```
settings = {"mode": "normal", "theme": "light"}
```

```
with TemporarySettings(settings, mode="debug", theme="dark"):
```

```
    print(settings) # {'mode': 'debug', 'theme': 'dark'}
```

```
    print(settings) # {'mode': 'normal', 'theme': 'light'}
```

.٩

کلاسی بنویسید به نام ConfigurableTimer که هم بتواند با with و هم به عنوان decorator استفاده شود، و بتوان تعیین کرد که زمان به ثانیه، میلیثانیه یا میکروثانیه نمایش داده شود.

نکات:

- از time.perf_counter استفاده کن.
- یک پارامتر "display=s"/"ms"/"μs" برای تنظیم واحد زمان بگذار.
- از clean code استفاده کن و کد تکراری نداشته باش.